# Račan: Mora se shvatiti da radna mjesta nisu sigurna

Autor Guste Santini
Nedjelja, 28 Travanj 2002 10:50

Promjene radnog zakonodavstva otkrivaju našu hrvatsku zbilju. Odista je teško obrazložiti da nakon vladavine HDZ-a ova lijevo orijentirana vlast na čelu sa SDP-om predlaže promjene u radnom zakonodavstvu sukladno ciljevima kapital odnosa. O tome sam pisao u: «Ekonomskoj politici za 1995. godinu». Tada se o tome nije promišljalo. Nije vjerovati da se i danas o radu kao inputu i krieteriju domaće potražnje odnosimo marginalistički do te mjere da ne prepoznajemo što se odista događa.

Izbori u Francuskoj jasno pokazuju da se radu u odnosu na kapital ne pridaje dovoljna pažnja. Francuzi smatraju da je francuski radnik u Europoskoj uniji do te mjere devalviran da daje šansu Le Penu da uđe u drugi krug. Mnoge je to zabrinulo. Dobro je da je tome tako. Nije za vjerovati da će Le Pen pobijediti. Upozorenje ostaje. Svaka integracija ima smisla ako je nacionalnoj ekonomiji probitačnije biti dio nekog regionalnog saveza nego da djeluje samostalno. Velik broj fancuza ne misli tako. Drugi krug će jasno poakazati da će ostati nova stara vlast i da se neće ništa promjeniti. Ipak upozorenje je poslato. Jasno je da će budući premijer fancuske vlade razmisliti prije nego što podrži Euorpsku uniju. Jasno mu je da nacionalni pokret znači prije svega borba za nacionalni boljitak. Ostalo je folklor.

Sve u svemu radu se ne piše dobro. Dovljono je podsjetiti na rad uglednog teoretičara i socijalnog analitičara Rifkina Jeremya: «The end of work: the decline of the global labor force and the down of the post-market era». Ovom svakako valja pridodati rad istog autora: «Entropy: a new world view» koji jasno pokazuje kuda plovi brod zvan Zemlja.

Imperializam kapital odnosa jasno definira globalna kretanja i kriterije po kojima se neka zemlja može, i treba, uklopiti u svjetsku matricu. Sve je poznato i sve je jasno. Ono što zbunjuje jest grupa intelektualaca i maldi ljudi koji prepoznaju užas globalnih kretanja. Pri tome ne gledaju na globalna kretanja sa pretpostavljenim nepovjerenjem već gledaju na globalna kretanja kao dio destrukcije koju nužno stvara kapital odnos. O tome su ljevičari pisali. Ne danas na početku trećeg tisućljeća. O tome su pisali socijalno odgovorni kritičari tokom ljudske povijesti. To se zaboravlja. A zašto i ne bi kada potrošačko društvo (koje je stvorio kapital odnos) tek u potrošnji vidi smisao ljudske vrste. J. Rifkin ističe: «Svi veliki učitelji tradicionalne mudrosti prihvaćali su vrijednosti koje u sebi sadrže niskoentropijski način života. Buda, Isus, Muhamed, izraelski proroci i indijske mahatme živjeli su životom koji je bio primjer jednostavnosti, dobrovoljnog siromaštva i dijeljenja s drugima.» Ovom nije potreban nikakav komentar. Spomenuti učitelji su jasno prepoznali što znači bogaćenje kao cilj i bogaćenje kao kriterij uspješnosti u društvu. Od tada se ništa, na žalost, promjenilo nije. Papa svojim pozivima tek je eho tih velikih mislilaca i socijalnih učitelja. Ostala je opća teorija ravnoteže ili kako je to Adam Smith nazvao laissez faire koji oplođuje i razvija kapital odnos bez obzira koliko je to protiv čovjeka.

Sve što ste dragi čitaoče pročitali je upozorenje što čini ovaj svijet koji se globalizira putem kapital odnosa. Ovo znači marginalizaciju rada i hrvatska je vlada, na žalost, u funkciji kapital odnosa bez obrzira što se zove Socijal-demokratska partija.

U samourpavnom je socjalizmu faktorski dohodak rada definiran: rad i rezultati rada određuju položaj udruženog radnika. Od toga nije ništa ostalo i to je još jedna tragedija ovog podneblja.

Naprosto Balkan kao geografski pojam i balkan kao socijani pojam nije nikada uspio pobijediti sebe. Kraj dvadesetog stoljeća to samo potrvrđuje. Rad postaje nebitan. Živio kapital odnos!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!!